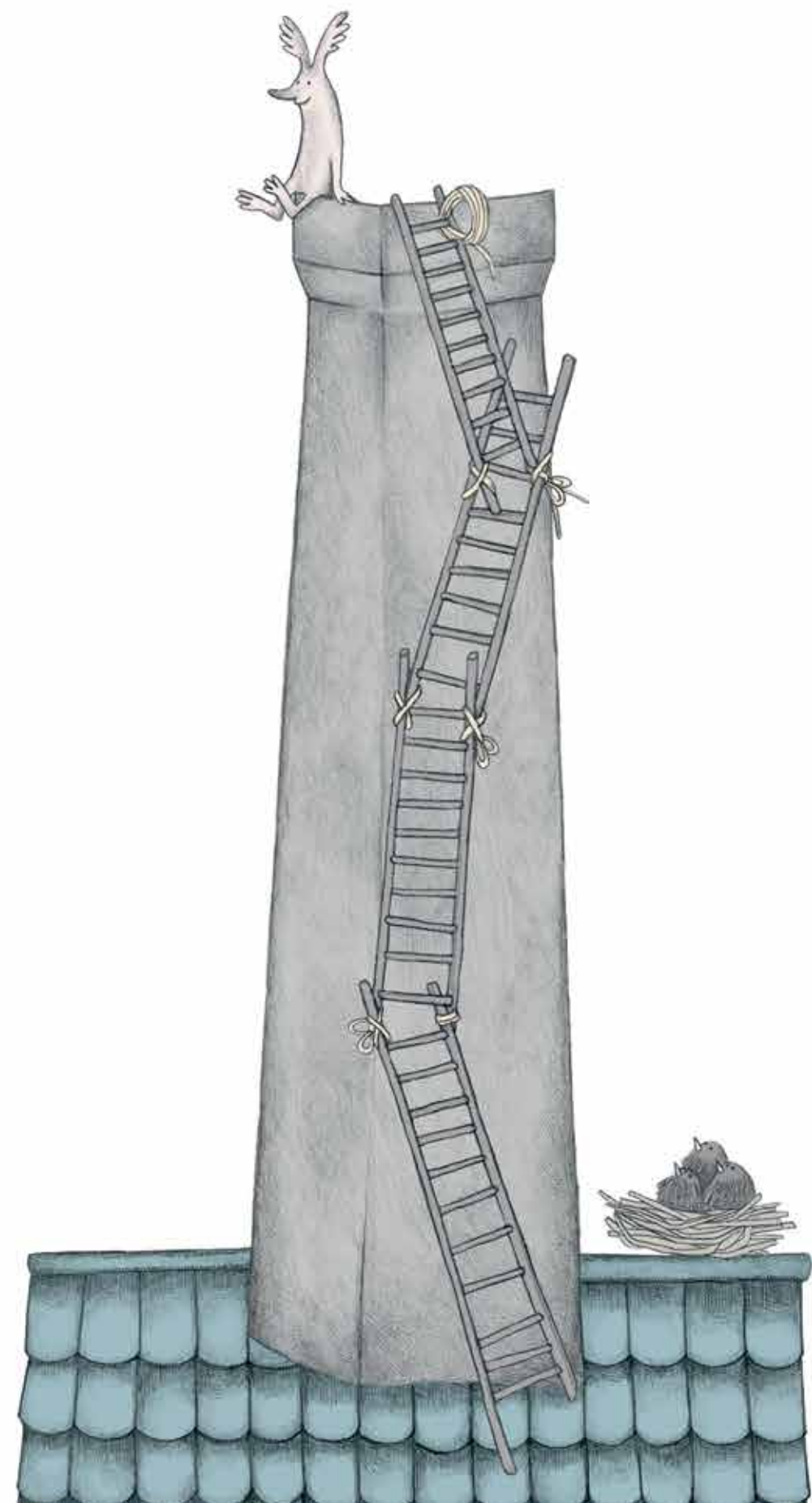

A kíváncsiság mindig olyan magasra mászik, amilyen magasra csak tud – a fa csúcsára, a háztetőre vagy a kéményre.

Az öröm trambulinnon ugrál.

A hála melegít.

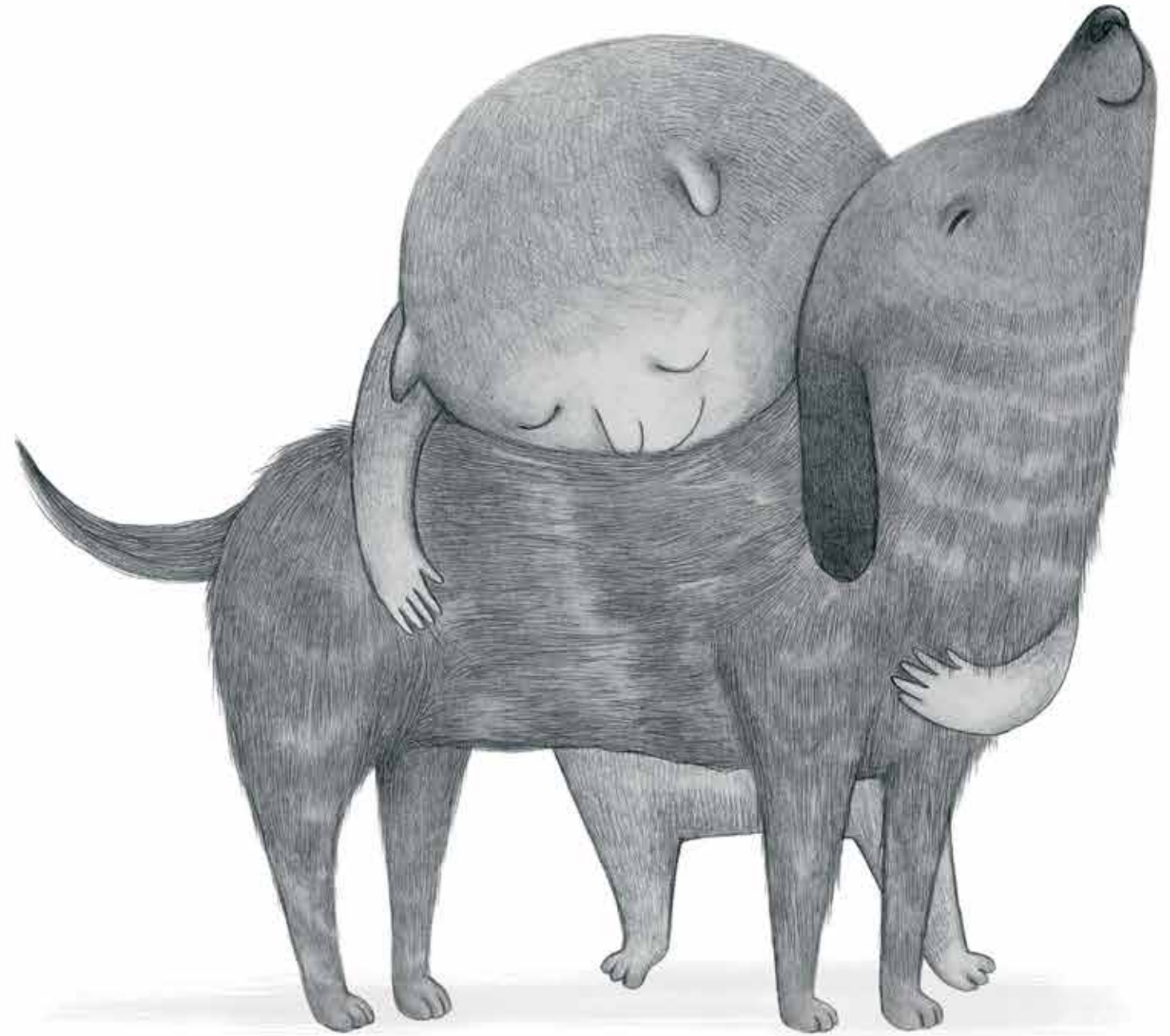
A szorongás egy rozsdás bádogdobozban kuksol a szekrény alatt, egy sötét sarokban. Itt a kedvenc búvóhelye – se ajtaja, se ablaka.

A doboz fedelét résnyire nyitja, onnan nézi a világot.

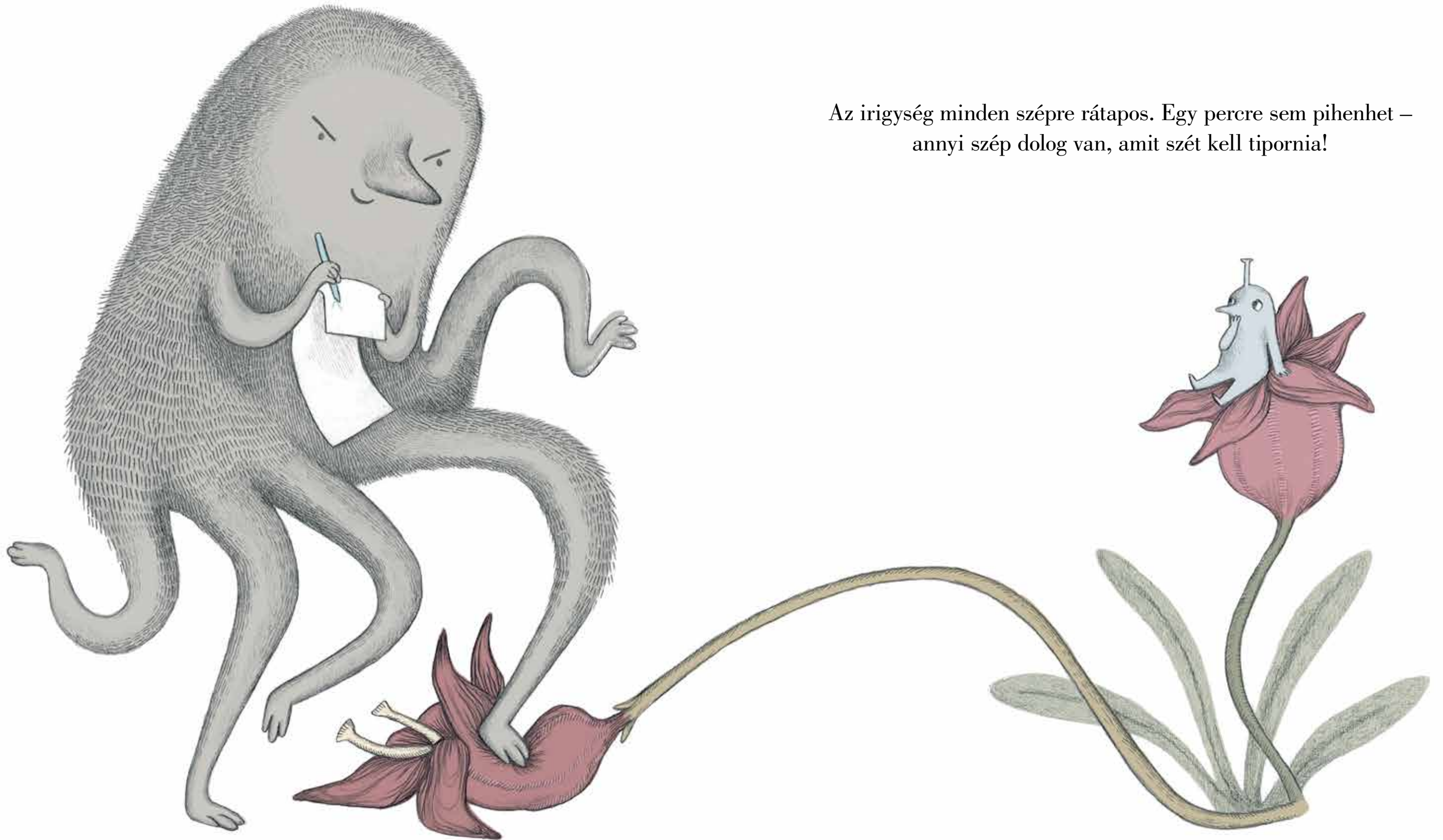

A képzelet járatlan ösvényen vándorol.

A nyugalom kutyát simogat.

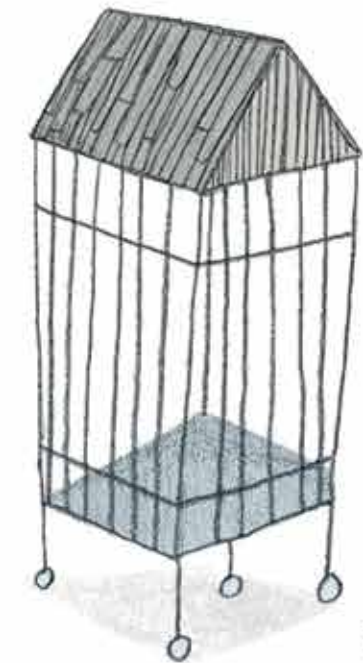

Az irigység minden szépre rátapos. Egy percre sem pihenhet –
annyi szép dolog van, amit szét kell tipornia!

Az elfojtott vágyak kalitkákat építenek.

A szabadság vitorlázik.